

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXIX. Tempore siccitatis & famis. Gymnasium Thaumaturgum.
Thema. Ego autem in multitudine misericordiae tuæ: introibo in domum
tuam; adorabo ad templum sanctum tuum, in timore tuo. Psal. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DISCURSUS XXIX.

Tempore siccitatis & famis.

Gymnasium Thaumaturgum.

T H E M A.

Ego autem in multitudine misericordiae
 tuae : Introibo in domum tuam ;
 adorabo ad templum sanctum tu-
 um in timore tuo. *Psal. 5.*

S Y N O P S I S.

I. Sapienter in publica necessitate concurritur ad Templum quae sunt Gymnasia Thaumaturga, & Deitatis schola in qua discimus mira efficere virtute orationis, sed tamen in timore, quia Deus voluntatem timentium se facit. II. Salomonis templum ex quinque causis aedificatum est, quarum etiam una est, ut in defectu pluviae Deus oretur ut conservet & humedet fruges. III. Magna quippe calamitas est pluviae defectus sicut temporibus Achab quando Elias	clausit caelum. Haec enim plerumque non casu sed ex voluntate Dei eveniunt. IV. Et immittuntur propter peccata, uti ipsi gentiles agnoverunt, apud quos erat Iupiter pluvius, & apud Indos dolium pluviae, & etiam defectum pluviae Pygalenses tribuerunt neglectis sacrificijs : oportet ergo ad supplicationes confugere in tali necessitate. V. Multa olim fuerunt siccitates, ut peccatores coercerentur. Nunc illam Deus mittit ut emendemur & illum timeamus; Montibus Gelboe pec-

D d d 2

ca

catoribus David maledicit ne pluatur super illos.

VI. Consulamus conscientiam animus nos causa presentis mali & periculi, quia Deus etiam propter unum punit totum populum, uti propter Davidem, propter Achab, propter Achan.

VII. Sed supponamus nos omnes innocentes, forte ideo nos premit siccitas ut Dei misericordiam imploremus, qui est imbrarium pincerna, & dat pluviam cui vult, & fulgura seu minas mutat in pluviam.

VIII. Pluvia secundum Philosophos generatur cum sol attrahit humores e summinibus & lacubus, & in aere rursum collectos decidere facit;

ad hoc & stelle cooperantur suo influxu. Vult Deus ad se trahere nostros gemitus & suspiria, & illa liquare in pluvias. Comportent Planeta seu erratica sidera peccatorum suos singultus, & stelle fixa seu iusti, & sperandum bene, praesertim si invocentur etiam Sancti cum stelle firmamenti.

IX. Effundamus ergo corda nostra coram Deo ferventi oratione, & solabitur Deus ariditatem terrae, ad quod juvabunt sancti invocati, ut S. Franca Virgo. S. Marcus Episcopus. S. Pamphilus Episcopus. S. Donatus Episcopus, & alij, si poeniteamus & ferventer petamus a Deo misericordiam.

Ego autem in multitudine misericordiae tuae: Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. *Psal. 5.*

I.

Satis superque vobis notum est AA: quare hodie ad hoc sanctum Templum Dei frequentes convenerimus. Publica nos impulit necessitas: videtis campos exficari, pabulum iumentis deficere: agros exarescere, annonae caritatem, & o non etiam famem praesagire;

re; in hortis omnia languere, terram passim nimia siccitate hiare: deniq; universale quoddam malum exinde metuendum. Optimum suscepistis consilium; convenistis ad *Templum* quod est Domus Dei, domus orationis, refugium in necessitatibus; *Gymnasium Thaumaturgum*, sic enim appellatur, merito quia in eo ars miraculorum addiscitur, per quam iratum nobis Deum reconciliamus, obtinemus veniam, impetramus gratias, liberamur à periculis, protegimur ab hostibus, consequimur quod desideramus. Unde & *Deitatis schola* vocatur à Davide ab Augusta, quasi in eo nos Deus doceat, miracula divina exercere, & quæ humanis viribus videntur impossibilia, orationis virtute efficere. Videor ego mihi nunc videre vestrum singulos eo animo & intentione huc venisse, & cum Regio Pfalte dicere: *Ego autem in multitudine misericordiae tuae, introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.* Magna est misericordia Dei, & operatione eius plena est omnis terra: introivimus domum orationis, domum omnipotentiae, domum ceu officinam & *Gymnasium miraculorum*, ut adoremus in templo sancto, sed *in timore*, anxij inter spem & metum. Bonum est timere Deum, & cum timore eius auspicari orationem; sed simul sperare quod Deus *voluntatem timentium se faciet*. Agite ergo ut cum fructu & utilitate oremus, præmittamus nonnulla ad orationem præludia seu præparatoria, seu potius indagemus cur nobis Deus immitat publicas calamitates, ut sciamus quomodo orare debeamus.

II. Quinque potissimum causas invenio propter quas Salomon Templum Domino ædificavit,

D d d 3

uti

Celada in

Tob. f.

305.

Vega in

Judic. f.

104.

Naxera

c. 6 in

Iosue n.

126.

David ab

Aug. In-

form. no-

vit. cap.

37.

Psal. 5.

2. Paral.
6^a v. 21.

Ib. v. 27.

Ib. v. 26.
& seqq.

Ib. v. 28.

Ib. v. 29.

uti ipsemet innuit oratione illa publica in Templi Dedicatione. Prima est generalis expressa illis verbis: *Ut invocaretur nomen tuum, & exaudias preces famuli tui Israël.* Ex hoc loco ut observat Hugo Cardinalis sumpta est oratio Ecclesiae Catholicae quae dicitur in Dedicatione: *Præsta quæsumus, ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse letetur.* Altera est specialis, pro ijs qui veritatem juramento firmare solebant etiam adhibita execratione, si aliter probare non possent: quod apud Judæos consuetum fuit, ut ait Salomon: *Si peccaverit quispiam in proximum suum, & jurare contra eum paratus venerit seque maledicto constrinxerit coram altari, in domo ista, tu exaudies de caelo, & facies judicium.* Tertia mox sequitur: *Si clauso caelo pluvia non fluxerit propter peccata populi, & deprecati te fuerint in loco isto &c. exaudi de caelo domine &c. & da pluviam terræ quam dedisti populo ad possidendum.* Additur quarta plura complectens: *Fames si orta fuerit in terra & pestilentia, erugo, & aurugo, & locusta & bruchus.* Et denique quinta hæc est: *Si hostes vastatis regionibus portas obsederint civitatis, omnisque plaga & infirmitas presserit. &c. tu exaudies de caelo.* His de causis templum se ædificasse asserit Salomon, qui etiam postmodum adjungit, ut si populus exiret ad bellum, ubicunque bellandum esset, ad eam partem oraturus se converteret in qua Templum ædificatum est. Textus profectò plenus mysterijs ac doctrinis, ex quo nobis suggeritur certa & compendiosa ars obtinendi quicquid à Deo petierimus. Ut cætera nunc præteream: de pluvia quam desideramus loquar, ex cuius defectu sine dubio metuenda est fames, gravissimum malum,
ut

ut canat Menander *Fames maximus dolor hominibus est.*

*Menand.
ap. Lang.*

III. Quid putatis qualis fuerit status & calamitas in regno Israël temporibus impij Regis Achab, quando *Elias oratione oravit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex.* Prout scilicet ipse prædixerat: *Vivit Dominus Deus Israël; in cuius conspectu sto, si erit annis his ros & pluvia, nisi juxta oris mei verba.* Orta inde est ingens annonæ caritas, & fames per omnem regionem, ita ut vidua Sarephtana cum amplius non haberet quam pugillum farinæ in hydria, factura exinde panem dixerit ad Eliam: *En colligo duo ligna, ut ingrediar, & faciam illum mihi & filio meo, ut comedamus & moriamur.* Et verosimile est plurimos eo tempore egenos, & pauperes, in summa rerum penuria fame & inedia periisse. Lamentamur nos quod per dies aliquot vel hebdomadas non pluerit, quod videamus fruges pessum ire, & à longe solum prospectamus vel metuimus famem: quid si toto triennio (uti tunc sub Achab) non plueret? Et quid si magis nos de facto meremur quam Israëlita? Aut putatis forsitan hæc casu evenire, ut per longum tempus nulla pluvia, nullus ros decidat? Non negaverim subinde nonnulla istiusmodi à causis naturalibus pendere, sed qui author naturæ est, solet causis naturalibus uti ad castiganda peccata populorum, & potest etiam infringere naturæ leges, ut si juxta rerum cursum fortè esse deberet siccitas, ipse tamen ex infinita sua misericordia terram humectet ac salubri pluvia fecundet.

Iac. 5. v.

17.

3. Reg. 17.

Ib. v. 12.

IV. Certè quod siccitatem, pluvix defectum, famem, pestilentiam, & plura eiusmodi mala De-

Alex ab
Alex. lib.
4. c. 16.

Pausan. in
Arcad.

Levit. 26.
v. 3.

2. Paral.
7.

us plerumque immittat propter peccata & scelera ipsi quoque gentiles Idololatrae agnoverunt, qui ob id supplicationes suas & sacrificia putatis Dijs sollicitè peragebant. Athenis fuit simulacrum Terrae pluviam à Jove petentis, cuius etiam ara in monte Hymetto visebatur, quem Himerion, quasi Jovem pluvium appellabant. Apud Indos, ut refert Apollonius, fuisse fertur dolium, quo aperto in defectu aquarum nebulæ emittebantur, quæ totam Indiam imbribus humectabant. Romani immolabant rufas canes ad placandum Caniculæ sidus frugibus inimicum, præsertim cum terra siccitate premeretur. Pygalenses Arcades cum Cereris sacra intermisissent crudeli fame vexati, ex Pythiæ oraculo, novum Cereri signum fecerunt, & sacra magnificentius instaurarunt. Quid nos Christianos, par est facere, qui Dei verbo edocti minimè dubitare possumus publicas calamitates plerumque immitti propter peccata. In Levitico pollicitus est Deus: *Si in præceptis meis ambulaveritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluvias temporibus suis, & terra gignet germen suum.* Et Salomoni cum templum dedicasset pari ratione promissit Deus ante omnia: *Si clausero cælum, & pluvia non fluxerit, & manda-vero & præcepero locustæ ut devoret terram, & misero pestilentiam in populum meum: conversus autem populus meus deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit poenitentiam à vijs suis pessimis: & ego exaudiam de cælo, & propitijs ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum.* Nihil dubitemus publicas calamitates immitti nobis à Deo quia non servamus mandata eius, quia meremur castigari. Eo solùm convertenda est omnis cogitatio
no-

nostra, quomodo iram Dei placemus, quomodo negatam pluviam & terræ fertilitatem impetremus.

V. Annō 1135. tanta fuit in Germania siccitas, ut Rhenus vastus alioqui, & profundus fluvius transfuadari potuerit ut testatur Chronicon Colonienſe: in Gallia etiam eodem tempore fontes exſiccatos, ut multi perierint ſiti, referunt multi authores. Idem accidiffe in Polonia Anno 1473. & in Thracia anno decimoſexto Conſtantini Copronymi, & ſub Michaële Palæologo, & alias ſæpè produnt antiqui annales. Cauſam inquire: ſuggerent hiſtorici. Hoc ſatis in rem præſentem: Deus eſt. *Qui aperit cœlum nubibus, & parat terræ pluvi- am.* Deus eſt, qui claudit cœlum, qui negat imbrem, ut inſolentiam peccatorum coërceat, ut qui ſua malitia ab eo reſceſerunt, minis & terroribus reducantur. Minatur nunc famem dum negat pluvi- am, non vult nos perdere, ſed emendare; vult ut ſe timeamus. *Timenti Dominum non occurrent mala.* Pluvia eſt donum Dei gratuitum & voluntarium: unde canit Pſalmiſta: *Pluviam voluntariam ſegrega- bis Deus hæreditati tuæ.* Quasi diceret, uti obſervat Incognitus adhuc locum: pluvia dependet à mea voluntate, quam hæreditati meæ ideſt juſtis ſepo- ſui; non iniquis, non inimicis: hæreditati meæ qui per gratiam ſunt mei filij adoptivi. Montibus in quibus ceciderant Saul & Jonathas maledicens David aiebat: *Montes Gelboë nec ros nec pluvia ve- niant ſuper vos.* Quæ à literali ad myſticum ſenſum ſelectens Hugo Cardinalis: *Gelboë interpretatur de- curſus, & ſignificat ſuperba Judæorum corda.* Deinde adjungit: *Pro peccatis eorum ibi ceciderunt fortes: &*

Dom. Pars II.

Eee

ita

Chron.
Colon. Si-
geb. Con-
tin. Mart.
Polon.
Vincent.
Bellow.
Paul. Di-
ac. Sig-
bert. Ce-
dremus.

Pſal. 146.

Eceli. 33.

Pſal. 67.

2. Reg. 1.

Hugo
Card. in
2. Reg.

Psal. 106.

ita punitur terra propter possessores. Quod etiam Psal-
mista insinuat cum ait: *Posuisti terram fructiferam in
salsuginem, à malitia inhabitantium in tea.* Divinate
vos ipsi, an forte nunc Deus posuerit terram no-
stram in siccitatem à malitia inhabitantium in ea,
annon puniat terram propter possessores.

VI. Quisq; consulat conscientiam suam, & cogitet malum commune ita esse commune, ut singulos feriat. In fame, peste, bello, nullus unquam securus est, quia mala hæc plerunq; ad omnes & singulos extenduntur, saltem periculo. Quisq; inquam consulat suam conscientiam & cogitet: Nunquid ego sum qui peccavi qui hoc flagellum promerui? Fortè Deus propter me solum totam regionem punit. Sæpè unius hominis peccatum in omnem latè viciniam diffundit pœnam & vindictam Dei. Peccavit David numerando populum, & Deus ei dat optionem pœnæ, vel famem per septennium, vel bellum trium mensium, vel pestilentiam & *mortui sunt septuaginta millia virorum.* Peccavit Achab, & Deus continuit pluvias in tota terra Israël tribus annis ac tribus mensibus qua de causa? Eliam audite loquentem ad Achab: *Non ego turbari Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini, & secuti estis Baalim.* Peccavit solus Achan filius Zare clam tollendo partem de spolijs & anathemate contra mandatum Domini, & universus Israël ob id punitur dicente Deo: *Non poterit Israël stare ante hostes suos, eosq; fugiet, quia pollutus est anathemate.* Quis novit annon unus aliquis è nobis in templo hoc præsentibus occulto aliquo peccato Deum movit ad universalem hanc calamitatem quam patimur, cuius fortè pœnitentiam

2. Reg. 24.

3. Reg. 18.

Iosue. 7.
v. 12.

tiam expectat Deus ut iterum misereatur nostri? Quisq; sibi tribuat, quisq; pœniteat & benè speret pro omnibus: quisq; dicat: Ego sum filius prodigus quem siccitas & metuenda exinde fames compellere debet ut revertar ad Patrem meum. Ego sum David pro quo omnis populus periclitatur: Ego sum Achon propter quem totus Israël patitur. O Pater misericordiarum: peccavi in cœlum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus: *Exaudi de cœlo Domine, & dimitte peccata servo tuo, & da pluviam terræ, quam dedisti populo tuo.*

2. Paral.
6.

VII. Verum supponam nunc vos omnes innocentes, nullum reum: quid putatis subesse causæ tantæ tam diuturnæ siccitatis, & periculi ne fruges pessum eant, subsequatur magna rerum inopia, & fames? suggerit mihi unam aliam causam sapiens cum ait: *Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis: quasi nubes pluvie in tempore siccitatis.* Quæ libet componere cum illis Psalmistæ Regij verbis: *Invoca me in die tribulationis, & eruam te, & honorificabis me.* Nimirum quando tribulamur, quando occurrunt nobis adversa, magis recordamur Dei, respicimus ad eius misericordiam, & beneficium consecuti honorificamus eum, neque unquam nobis tam speciosa tam grata est eius miseratio, quàm cum è magna miseria & afflictione nos liberat: gratior est solis splendor post nubila, sanitatis bonum nescimus æstimare, nisi post gravem ægritudinem: pacis gaudia melius delibamus post bella. Deum vocat S. Basilius Seleuciensis *imbrium pincernam*, qui scilicet nobis imbres & pluvias ad mensuram porrigit, sed non porrigit nisi rogetur. Vult ut oremus: vult ut ad eius misericordiam

Ecclesi. 35.
v. 26.

Psal. 46.

S. Aug. in
Psal. 134.

diam recurramus. Minatur sicut bonus Pater filijs si quandoque videat nonnihil dissolvi & petulcare, sed per minas aliud non intendit, quàm ut clamemus *miserere Pater*. Ad illa verba Psaltis *Fulgura in pluviam fecit*. Commentatur S. Augustinus: *Minas ad misericordiam flexit. Cum pœnitendo corrigeris, & agnoscis hoc misericordia fieri, in pluviam vertitur fulguris terror*. Quid nunc aliud cernimus quàm minas fulgurantes, æstum, ardorem, nimiam siccitatem; sed hæ sunt minæ paternæ, fortè nimium eius indulgentia abusi sumus, fortè minus eum coluimus; vult nos corripere ut Pater filios, si modo accurramus filiali tenetudine, & imploremus eius misericordiam: imò vult nobis per hoc dare occasionem exercendi artem miraculorum in *GYMNASIO Thaumaturgo*, in eius templo.

Arist. Meteor. l. 2.

VIII. Dicite quæso Philosophi quomodo generetur pluvia, ut sciamus artem, si quomodo eam possimus producere miraculosè. Juxta placitum vestri Principis Stagyræi dicetis pluviam hoc modo generari. Sol attrahit suo calore è mari, fluminibus, stagnis & lacubus vapores quos exhalant dum calefiunt: hi vapores cum sint humidi in aëre frigido iterum condensantur in nubes, imbres, pluvias. Si adsit magna eiusmodi vaporum copia fit nubes fœcunda & gravida, quæ paulatim superno calore soluta pluviam generat. cuius guttæ si sint paucæ & parvæ, Imber decedit qui citò transit; si verò sint multæ & magnæ, pluvia dicitur. Ita quidem vos sentitis, & applaudit vobis Rupertus Abbas Tuitiensis ad illa Psalms: *Qui ponis nubem ascensum tuum. Sic differens: Tunc enim ponit nubem ascensum suum, quando ad temperandum cœli ser-*

Rup. Abb.
lib. 1. in
Gen. c. 26.

vorem aquæ de mari, seu de fluminibus, stagnis & paludibus exhalatæ glomerantur, atque flabris ventorum iterum in terram per concretas pluvie guttas deferuntur. Sed & vos Astronomi sensum hic vestrum adjungite, quam vos censeatis causam pluvie efficientem. Utique respicietis ad Planetas & varios aspectus stellarum. Nam asseritis venerem esse pluviosam inter Planetas, at verò inter stellas fixas Arcturum, Orionem, Pleiades, Hyades, Delphinum. Asseritis etiam, quod in annua revolutione Mars in Scorpione, Venus, Mercurius, & Luna in signis humidis, similiter Saturnus & Luna se aspicientes in signis humidis, Luna cum Mercurio vel Venere; Venus in quocunq; aspectu Saturni, Solis, aut Martis: eiusdem Veneris aut Martis transitus per Pleiades, matutinus ortus Arcturi; Sol occidens cum Pleiadibus, Saturnus aut Venus occidens cum Pleiadibus, vel Hyadibus, vel Orione, vel Arcturo &c. portendant pluvias. Et quidem his patrociniatur scriptura & Patres: Job ait: *Qui aufert stillas pluvie, & effundit imbres*, uti vulgata lectio habet: S. Gregorius verò & Hugo Cardinalis legunt *Qui aufert stillas pluvie*, ubi Gregorius *In cœli facie aliæ stellæ prodeunt, quas nullæ pluvie subsequuntur, & aliæ prodeunt, quæ arentem terram magnis imbribus infundunt*. Acquiesco utriq; doctrinæ, & novam inde pro nobis doctrinam elicio.

IX. Generatur igitur pluvia in terra, & sursum sublevata calore solis, iterum demittitur, & fœcundat agros, hortos, campos, sylvas, quod miratus Plinius aiebat: *Pluvia cadentes omnium nascentium causa sunt, prorsus mirabilis natura, si quis velit reputare, ut fruges gignantur, arbores fructesq; vivunt; in cœlum migrare aquas, animamq; etiam inde vi-*

Iob. 36.
S. Greg.
lib. 26.
moral.
c. 5.
Hugo
Cardin.
in Iob.

Plin. lib.
31, hist.
nat. c. 1.

talem deferre. Sapientissima hæc Dei Oeconomia est, qua nos docet, de nostro suppeditare quo nobis rursus beneficiat. Premuntur nunc arva nostra, agri, campi, horti siccitate, agite comportate aquas & soli divino obijcite, ut elevatae in cœlum foecunda ubertate solvantur in pluvias. *Aquæ multæ populi multi.* Simul congregati dicamus cum Davide *sicut aqua effusus sum.* Sed quomodo? docet nos Jeremias: *Effunde sicut aquam cor tuum in conspectu Domini:* idest ex intimo cordis affectu, cum vera humilitate ac devotione deprecare Dominum, pete veniam delictorum, pete misericordiam. Ille inquit S. Hieronymus: *effundit sicut aquam cor suum ante conspectum Domini, qui ex intimo affectu cordis producit lacrymas compunctionis.* Oratione ferventi gemitus & suspiria nostra feruntur in altum in conspectum Domini, & ibi liquantur in pluvias salutares. Oratione impetravit pluviam Elias. Oratione impetravit pluviam M. Aurelio Imperatori Legio Christiana quæ in Austria contra Mavomannos præliabatur, dicta postmodum Legio Fulminatrix oratione si seria, si fervens, si constans, si cum proposito emendationis vitæ a nobis peracta fuerit speremus omnino effecturos nos ut misericors Deus comminatum flagellum a nobis avertat, & abundantiam imbre soletur terræ nostræ ariditatem. Ut verò tanto efficacior oratio sit, desidero ut se Planetæ jungant stellis fixis & faciant bonam constellationem. Planetas voco errantia sydera peccatores, hi cum firmo emendationis proposito unanimiter cum stellis fixis cum iustis deprecantur Dominum, & implorent eius misericordiam: sed & respiciant ad stellas in firmamento,

Apoc. 17.
Psal. 21.
Thren. 2.
v. 19.

S. Hieron.
in Hierem.

to, quæ sunt ex mente SS. Patrum, sancti Dei, qui
 lucent in perpetuas æternitates & sua intercessione
 nos adjuvant. S. Franca Ordinis Cisterciensis non
 semel Placentinis in siccitate invocata pluviam à
 Deo impetravit. S. Marcus Episcopus suis Atinen-
 sibus cum iam multi propter nimiam siccitatem,
 & ex ardore orta passim incendia suspicarentur ad-
 esse diem iudicij. S. Pamphilus Episcopus Sulmo-
 nensis à populo invocatus tempore siccitatis cum
 & ingens annonæ caritas, & pestilentia cœpisset
 grassari, territorium suæ diœcesis uberrima pluvia
 solatus est. S. Donatus Euroeæ in Epiro Episcopus
 rogatus à Theodosio magno, cum fata & fruges in-
 genti æstu penè exurerentur, ut pluviam à Deo pe-
 teret: petijt & copiosam mox impetravit. Hos una
 nobiscum adhibeamus intercessores, & oremus
 misericordem Dominum, ut clementiæ suæ ocu-
 lis respiciat patriam nostram, mittat de cœlo san-
 cto suo optatam pluviam, quæ ariditatem terræ
 exhilaret, & nos afflictos consoletur. Procidamus
 ergo ante Dominum & uno corde oremus. Miseri-
 cordissime Deus, qui dixisti, *si clausero cœlum & plu-
 via non fluxerit: conversus autem populus meus depre-
 catus me fuerit, & exquiserit faciem meam, & egerit
 pœnitentiam à vijs suis pessimis: & ego exaudiam de cœ-
 lo, & propitius ero peccatis eorum, & sanabo terram eo-
 rum.* Ecce Domine nunc pœnitentiam agimus:
*Peccavimus, iniquè egimus; pollicemur emendatio-
 nem. Miserere Domine, qui misertus es populi tui
 Israël, & fac nobis secundum verbum tuum. Ut
 congruentem pluviam fidelibus concedere digneris. Te ro-
 gamus audi nos. Rigamontes de superioribus tuis, & de
 fructu operum tuorum satiabitur terra.* Miserere Domi-
 ne,

Bolland.
 Cont. 25.
 April.

Idem 26.
 April.
 Ibid. ead.
 die.

2. Paral. 7.

Ex Rituali

ne,

ne miserere Clementissime Deus in quo vivimus, movemur & sumus, & pluviam nobis tribue salutarem; & aridam terræ faciem fluentis cœlestibus dignanter infunde. Per Dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: per sanctissimam matrem tuam: per intercessionem sanctorum tuorum quos sæpius exaudisti. Miserere Domine, miserere.

DISCURSUS XXX.

Tempore Belli.

Trophæum Vocale.

T H E M A.

Timete Dominum, & servite ei perfecto corde. Josue 24.

S Y N O P S I S.

- I. Triumphum canere ante victoriam videtur temerarium, est tamen genus Trophæi quod erigi potest ante victoriam cum spe certa victoriæ.
- II. Uti scire victoria optimè is novit, qui Deum pietate sibi conciliat. Statua Martis apud saxones certam victoriam pollicebatur venerantibus, id longè certissimum est de vero Deo, unde licet erigere Trophæum ante pugnam.
- III. Victoria ab antiquis pingebatur alata, palmas & lauros manu gestans, & innixa Trophæis, quam ferè expressit Moyses orans dum pugnaret populus contra Amalecitas: sic enim erigebat TROPHÆUM vocale, orando vincebat.
- IV. Palma dicitur arbor & mannis, quia manibus in cœlum elevatis palme victoriarum obtinentur, hinc in cœlo san-